

[Miljøministeren]

Det forslag til folketingsbeslutning vedrørende bekæmpelsesmidler, som vi skal drøfte i dag, er kendetegnet ved, at mange af forslagene heri allerede er gennemført. Området er reguleret af loven om kemiske stoffer og produkter, som trådte i kraft den 1. oktober 1980. Til denne lov er der knyttet en bekendtgørelse om godkendelse af bekæmpelsesmidler. Herudover er området reguleret af arbejdsmiljølovgivningen.

Der er altså allerede en lovgivning på området, og miljøstyrelsen og arbejdstilsynet er ved at afslutte arbejdet med forslag til revision af visse af de punkter, som forslagsstillerne er inde på.

Jeg er enig i, at brugen af bekæmpelsesmidler bør begrænses mest muligt. Jeg er også enig i, at de vilkår, hvorunder de udbredes, skal være så sikre som muligt. Derfor har miljøstyrelsen et tæt samarbejde med arbejdstilsynet netop med hensyn til de arbejdsmiljøproblemer, som håndteringen af disse midler forårsager.

Der er stillet forslag om mærkning af bekæmpelsesmidler i punkt 1 i beslutningsforslaget. Det er allerede i dag påbudt at informere om indholdet af farlige opløsningsmidler, om, hvorvidt der findes modgift mod stoffet, og om, hvilke værnemidler der skal anvendes ved brugen. Hvad angår mærkningen med sidste forbrugsdato, kan jeg oplyse, at de midler, der ikke kan holde sig i over to år, efter de gældende regler skal være mærket med en sidste forbrugsdato.

Vedrørende spørgsmålet om mærkning med oplysning om sygdomsfremkaldende virkning forstår jeg forslaget herom således, at det er stoffernes langtidsvirkning, der tænkes på.

Under denne forudsætning kan jeg oplyse, at vi i miljøministeriet har udarbejdet kriterier for, hvornår et stof skal kræftmærkes. Reglerne om kræftmærkning vil blive gennemført fra 1985, hvis EF ikke forinden har iværksat en fælles mærkning. Desuden er der allerede i dag muligheder for at anføre, at anvendelse af et middel kan medføre uheldbredele skadevirkninger.

Spørgsmålet om stoffets persistens i jord indgår i den vurdering, der sker forud for godkendelsen af bekæmpelsesmidlet. Dermed sikres det, at der ikke godkendes midler, som har en uacceptabel virkning på miljøet.

Mærkningen om stoffets persistens i jord er derfor unødvendig.

Spørgsmålet om stoffets nedbrydning i planterne er allerede taget med på etiketten i form af den behandlingsfrist, der er angivet. En kort behandlingsfrist er således udtryk for en hurtig nedbrydning.

Det foreslås i punkt 2 i beslutningsforslaget, at kun personer, der er fyldt 18 år, må arbejde med bekæmpelsesmidler. Ifølge gældende regler inden for arbejdsmiljøområdet er det forbudt for unge mennesker under 18 år at arbejde med midler, der er klassificerede som giftige eller meget giftige. Arbejdstilsynet forbereder desuden regler om unges arbejde med farlige stoffer generelt, herunder også bekæmpelsesmidler.

Det foreslås yderligere i forslaget til folketingsbeslutning, at bekæmpelsesmidler kun må anvendes af personer, der har gennemgået et kursus på 80 timer. Arbejdstilsynet finder, at kurser i omgangen med stoffer og materialer generelt er en god idé, men har dog ikke overvejet længden af et sådant kursus.

Jeg kan oplyse, at der i kemikalielovgivningen er stillet krav om, at man skal indhente en særlig tilladelse til at arbejde med giftige eller meget giftige bekæmpelsesmidler. Medhjælpere og tilladelsesindehavere må dog også arbejde med midlerne under forudsætning af, at de har fået en grundig instruktion.

I punkt 2 B foreslås, at kun personer, der anvender det på etiketten anførte sikkerhedsudstyr, har lovlig adgang til at anvende bekæmpelsesmidler. Ifølge arbejdsmiljølovgivningen skal der anvendes arbejdstøj og personlige værnemidler, hvis arbejdet ikke kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt på anden måde. Ifølge disse bestemmelser skal arbejdsgiveren sørge for, at de ansatte får instruktion i brugen af særligt arbejdstøj og personlige værnemidler samt oplysning om de risici, der er forbundet med at undlade benyttelsen. De ansatte har pligt til at benytte de udleverede værnemidler.

Det foreslås i punkt 2 C, at personer, der er allergiske, ikke kan påbydes at arbejde erhvervsmæssigt med bekæmpelsesmidler. Arbejdstilsynet finder ikke, at der er sundhedsmæssigt belæg for at udelukke en stor befolkningsgruppe fra erhverv, hvori der indgår arbejde med bekæmpelsesmidler.